

[Holger K. Nielsen]

Vores principielle holdning til spørgsmålet gjorde vi rede for ved anden behandling: vi mener, at situationen i Polen er alvorlig, og vi støtter ikke det, som sker i Polen. Vi mener imidlertid, at sanktioner er nytteløse, og bl.a. derfor har vi været imod de sanktioner, som er indført gennem EF.

Der har været megen tale om, hvorvidt det er principrytteri og juristeri at diskutere, om Romtraktaten kan bruges til dette, spørgsmålet om artikel 113. Det mener vi ikke at det er. Vi mener, at det er af afgørende betydning at få fastslået, at Romtraktaten ikke kan bruges til udenrigspolitik, at der ikke overlades udenrigspolitisk kompetence til EF-Kommissionen, således som det fremgår af artikel 113, hvor det er Kommissionen, der styrer politikken. Det er for os et helt principielt spørgsmål, og derfor er det ikke principrytteri for os at diskutere sanktionsspørgsmålet og kritisere det, således som vi har gjort, da man indførte artikel 113-sanktionerne mod Sovjet i marts 1982.

Der har været talt meget om socialdemokratiets rolle i denne sag og om, at socialdemokratiet har skiftet opfattelse. Vi mener, det er helt fint, at socialdemokratiet nu endelig har taget sig selv i nakken og klart siger og tager de praktiske konsekvenser af, at artikel 113 og Romtraktaten ikke kan anvendes til politisk begrundede sanktioner. Det er helt fint, at man her i ellefte time er kommet til den erkendelse.

Men når det er sagt, skal det også siges, at når vi sidder i suppedasen i øjeblikket, så skyldes det også, at den tidligere socialdemokratiske regering gik med til at indføre sanktionerne. Man gik med til at indføre artikel 113-sanktioner mod Sovjet i marts måned 1982. Man gik med til artikel 113-sanktioner mod Argentina en måned senere. Man gik med til en forlængelse af artikel 113-sanktionerne mod Argentina, og man gik endelig med til en forlængelse kort før jul af de sanktioner, vi drøfter i øjeblikket. Hele denne stribe af socialdemokratiske fejltagelser bærer en del af skylden for, at det er så nemt for den borgerlige regering at argumentere for, at dette er betydningsløst. Det er blot et spørgsmål om at gå efter manden i stedet for at gå efter bolden.

Jeg synes, at det blev bekræftet af den interessante polemik, vi hørte her mellem hr. Kjeld Olesen og udenrigsministeren, at det

har betydet meget for regeringen, at den tidligere regering gik med til det. Jeg synes i det hele taget, at denne polemik var særdeles interessant. Den viser lidt om, hvordan markedspolitikken i dette land bliver til: personlige samtaler mellem toppolitikere, og så regner regeringen med, at i og med at man har snakket med den og den, er sagen bøv. Så kan man tage ned til Bruxelles og vedtage retsakterne, og så er man dækket ind hjemme. Jeg synes, det er interessant, at det er sådan regeringen opfatter at den skal føre markedspolitik, og at det er den måde, hvorpå man sikrer sig flertallet i folketinget.

En del af diskussionen har jo vedrørt spørgsmålet om, hvorvidt mandatet er overskredet. Som vi tidligere har gjort rede for, men jeg vil godt gentage det her, fremgår det ganske klart af de referater, vi har af markedsudvalgsrådet den 20. december 1982, at mandatet gik ud på, at det var selve forordningen, der skulle forlænges i 2 måneder. Ikke ét sted ud over på et EPS-møde den selv samme dag fremgår det, at regeringen aktivt arbejdede for, at der skulle være tale om en 2 måneders forlængelse. Det fremgår af et svar, at den danske regering stemte for den 1 års forordning, der blev vedtaget. Man fik et forbehold ind, som siger, at Kommissionen skal give en redegørelse, skal lave en undersøgelse af situationen inden udgangen af februar måned.

Der er ikke skygge af antydning af, at den danske regering før jul arbejdede for, at dette kun skulle gælde i 2 måneder. Det fremgår klart af svar, vi har fået, at regeringen på forhånd forudsætter, at man enten kan få et flertal til at forsætte artikel 113-sanktionerne, eller at der vil være et flertal for en national lovgivning på grundlag af artikel 224.

Den beretning, vi havde et langt møde om i markedsudvalget i går, siger for mig at se det samme. Jeg synes, det er fantastisk at høre de borgerlige politikere, herunder formanden for markedsudvalget, forsøge at bortforklare det faktum, at den beretning, der blev vedtaget i markedsudvalget i går, klart siger, at udenrigsministeren overskred sit mandat. Der er flertal i udvalget for, at mandatet blev overskredet, og jeg finder det beklageligt, at ledende politikere fra den borgerlige side forsøger at bortforklare dette faktum. Det var fint, at vi fik denne beretning – det var for øvrigt på vores foranled-